

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317212142
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317212142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov: matky A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. F. XX, XXX XX E., zastúpenej JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou so sídlom Bernelákova 12, 934 01 Levice, a otca K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. C. XXX, XXX XX F. C., zastúpeného JUDr. Beátou Hilvertovou, advokátkou so sídlom Sládkovičova 1, 934 01 Levice, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 10P/151/2017-207 zo dňa 17.04.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom návrh na zvýšenie výživného zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Podaným návrhom doručeným dňa 30.06.2017 sa matka maloletého dieťaťa domáhala zvýšenia výživného zo strany otca k mal. dieťaťu zo sumy 100 eur na sumu 280 eur mesačne od 15.10.2015 s tým, že od 01.07.2017 je otec povinný poukazovať sumu 30 eur za účelom tvorby úspor na účet maloletého dieťaťa. V návrhu ako i na pojednávaní poukázala na zmenu pomerov od posledného rozhodnutia, pričom syn navštevuje materskú škôlku a má aj zdravotné problémy. Na pojednávaní dňa 17.04.2018 v záverečnom vyjadrení navrhla výživné zvýšiť aspoň o sumu 50 eur mesačne odo dňa podania návrhu. Otec dieťaťa so zvýšením výživného nesúhlasil. Poukázal na to, že po úhrade všetkých mesačných nákladov mu zostane 200 eur s tým, že odkedy syn navštevuje materskú školu, náklady na neho sa znížili a zároveň sa zvýšil príjem matky, ale na jeho strane nedošlo k zmene príjmu. Kolízny opatrovník navrhol návrh zamietnuť, pretože u maloletého dieťaťa nedošlo k závažnej zmene pomerov.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 30.09.2015 č. k. 2P/87/2015-35 bolo manželstvo rodičov rozvedené a na čas po rozvode rodičia ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností uzatvorili rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa maloleté dieťa zverilo do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia sú dieťa oprávnení zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec bol zaviazaný na výživu dieťaťa prispievať mesačne sumou 100 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2015.

4. V súčasnosti matka pracuje ako kadernička, pričom je jedinou spoločníčkou ako aj konateľkou. Podľa predloženého mzdového listu od júla do októbra 2017 dosiahla celkový čistý príjem - mzdu 651,52 eura. Poberá rodičovský príspevok vo výške 213,20 eura a rodinné prídavky 47,04 eura mesačne. Ako fyzická osoba za rok 2016 dosiahla príjmy zo živnosti 2.748,05 eura. Za to isté obdobie spoločnosť dosiahla výsledok hospodárenia 1.786,89 eura. Do 30.11.2016 poberala tiež príspevok na starostlivosť o dieťa vo výške 80 eur mesačne. Žije naďalej v spoločnej domácnosti s priateľom, ktorý je zamestnaný, a z ich vzťahu pochádza mal. I., nar. XX.XX.XXXX. Na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej 08.12.2015 nadobudla vo výlučného vlastníctva byt. Mesačne uhrádza preddavky spojené s užívaním bytu 127,32 eura, elektrinu 33 eur, internet 12 eur, hypotekárny úver 129,68 eura, spotrebný úver 126,50 eura, svoje poistenie 50 eur, poistenie detí po 20 eur, stavebné sporenie po 50 eur mesačne a štvrtročne zákonné poistenie motorového vozidla 52,50 eura. Otec býva v rodinnom dome priateľka, ktorá je zamestnaná, a hospodária spoločne. Otec dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 979,33 eura. Počet jeho vyživovacích povinností sa nezmenil. Mesačne uhrádza splátky hypotekárneho úveru 113,12 eura, americkej hypotéky 86,03 eura, leasingové splátky (motorové vozidlo) 223 eura, tiež uhrádza náklady s bytom, ktorý majú s matkou dieťaťa v podielovom spoluvlastníctve, a to preddavky 132,07 eura, elektrinu 33 eur, T-com, mágio 21 eur mesačne a ročné poistenie motocykla 63,48 eura. Maloletý L. navštevoval detské jasle, kde paušálny mesačný poplatok predstavoval 280 eur a poplatok za stravu okolo 30 eur. Od 01.09.2017 však už navštevuje materskú školu, kde mesačne stravné predstavuje okolo 25 eur, školné 13 eur, ročný poplatok do ZRPŠ 60 eur. Od 27.10.2016 je maloletý sledovaný v gastroenterologickej ambulancii. Doplatky za lieky mesačne podľa vyjadrenia matky predstavujú 10 eur.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že od ostatnej úpravy výživného ubehlo 2,5 roka. V čase začatia konania maloletý L. navštevoval detské jasle, na ktorú skutočnosť bolo prihliadnuté už v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Od septembra 2017 začal navštevovať materskú školu a mesačné náklady s tým súvisiace sa výrazne znížili (v čase návštevy jasíel predstavovala platba za zariadenie a stravu v ňom kolo 300 eur a v súčasnosti okolo 40 eur). Síce pribudli náklady na doplatky za lieky, ale tie sú len vo výške do 10 eur mesačne. U otca došlo k zmiernemu zvýšeniu príjmu, avšak táto skutočnosť sama o sebe nie je dôvodom na zvýšenie výživného. Nebolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného otcovi pribudli splátky úverov, keď tie, na ktoré matka poukazuje, otec uhradil už v čase určenia výživného. Závažná zmena pomerov však bola preukázaná u matky, ktorej pribudla nehnuteľnosť a v tejto súvislosti jej pribudol hypotekárny úver. Súd poukázal na to, že matka má v súčasnosti proti stavu v čase posledného rozhodnutia príjem z podnikateľskej činnosti. Je evidentné, že jej mesačný príjem vyplývajúci z matkou predložených dokladov nekorešponduje s príjmom skutočným, keď matkou prezentované výdavky preyšujú jej príjmy. Je potrebné uviesť, že samotné konštatovanie o nedostatočnej výške výživného bez preukázanej zmeny pomerov nie je dôvodom pre zvýšenie výživného, pretože by šlo o neprípustnú reparáciu súdneho rozhodnutia. Pokiaľ otec bez súhlasu matky prenajíma spoločnú nehnuteľnosť a plynú mu z toho pôžitky, matka má právo so svojím nárokom obrátiť sa na súd v samostatnom konaní. Súd mal za to, že doposiaľ určené výživné zo strany otca vo výške 100 eur spolu s výživným, ktoré i matka v súčasnosti je povinná dieťaťu poskytovať, a rodinnými prídavkami je naďalej dostatočne spôsobilé pokryť súčasné odôvodnené potreby maloletého L., je primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov a rešpektuje zásadu vyplývajúcu zo Zákona o rodine, v zmysle ktorej, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že sa zvýši vyživovacia povinnosť otca zo sumy 100 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, počnúc dňom 30.06.2017. Podané odvolanie odôvodnila ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietala, že súd zisťoval pomery dieťaťa a rodičov spätne ku dňu rozhodnutia súdu o schválení rodičovskej dohody o určení výživného, t. j. ku dňu 30.09.2015, a teda porovnával také pomery, ktoré neboli v predchádzajúcom konaní známe a z obsahu spisu vôbec nevyplyvali. V predchádzajúcom konaní sp. zn. 2P/87/2015 v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze súd vôbec nevykonával dokazovanie ohľadom pomerov rodičov a dieťaťa. V konaní nebolo prihliadané na skutočnosť, že maloletý L. navštevoval detské jasle „Drobčekovo“. Uvedené okolnosti vyplývajú z obsahu spisu, ktorý bol ako dôkazný prostriedok pripojený k spisu 10P/151/2017. Je preto v rozpore s princípom spravodlivosti, aby súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného vychádzal z okolností, ktoré neboli predmetom dokazovania v predchádzajúcom konaní o určení vyživovacej povinnosti. Je nesporné, že dieťa od 01.09.2017 nastúpilo do materskej školy a matke pribudla vyživovacia povinnosť

k maloletému L., nar. XX.XX.XXXX, čo je samo o sebe závažnou zmenou pomerov, pretože sa matke zvýšili náklady v súvislosti s priradením ďalšej vyživovacej povinnosti. Ďalej sa pomery u matky zmenili tým, že nadobudla do výlučného spoluvlastníctva nehnuteľnosť - 3-izbový byt v Leviciach, na ktorú získala financie z hypotekárneho úveru a spotrebiteľského úveru, kde celkové splátky predstavujú 320 eur. Tieto výdavky sú dôvodné a nevyhnutné. Súd prvej inštancie dostatočne neposúdil fakt, že obaja rodičia sú spoluvlastníkmi 3-izbového bytu v E. na A. ulici, ktorý majú v podielovom spoluvlastníctve, pričom, matka od tohto bytu nemá kľúče a otec ho prenajíma pod trhovú cenu nájmu, čím sa vzdáva ďalšieho príjmu z nájmu bytu. Otec si vzal úvery a leasing v celkovej výške 42.000 eur, ktoré nemá problém splácať. Leasingové splátky predstavujú nájom motorového vozidla vo vlastníctve jeho matky, čím vynakladá finančné prostriedky na cudziu vec. Matka namietala aj záver súdu, že jej zárobkové a majetkové pomery a príjmy nekorešponujú s výdavkami. Uviedla, že okrem príjmov zo mzdy dosahuje aj pravidelné mesačné príjmy zo zisku zo svojej podnikateľskej činnosti, a pred súdom uviedla aj príjmy spolu žijúcej osoby a tiež všetky výdavky, ktoré ako rodina majú. Naopak, súd nesprávne posúdil výdavky otca, keď uviedol, že úverové splátky otcovi nepribudli, čo je aj v rozpore s tvrdením otca. Pomery maloletého L. ako aj rodičov sa zmenili a táto zmena pomerov dosahuje dostatočný stupeň intenzity, aby mohlo dôjsť k zmene rozhodnutia a zvýšeniu výživného na sumu 150 eur od podania návrhu. Navyše dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov a otcove príjmy a životný štýl preukazujú, že je spôsobilý plniť si vyživovaciu povinnosť v navrhovanej výške. Zárobkové pomery otca umožňujú, aby uhrádzal vyššie výživné, bez ohrozenia vlastnej výživy. Zvýšenie výživného je v záujme maloletého dieťaťa a navrhovaná výška zvýšenia by spolu s vyživovacou povinnosťou matky zodpovedala veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

7. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa neho súd vykonal rozsiahle dokazovanie jednak listinnými dôkazmi, výsluchmi rodičov ako aj pripojením spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2P/87/2015. Bolo preukázané, že k zásadnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa nedošlo. Od 01.09.2017 začal maloletý L. navštevovať materskú škôlku v Leviciach, čím sa jeho mesačné náklady podstatne znížili, keďže platba za škôlku je okolo 40 eur. Matka preukázala, že na strane dieťaťa pribudli doplatky za lieky, avšak tieto sú len vo výške 10 eur mesačne, takže výdavky na strane dieťaťa sa od ostatnej úpravy výživného jednoznačne podstatne znížilo. V konaní nebolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného otcovi pribudli splátky úverov, a tie, na ktoré matka poukazovala, on uhrádzal už v čase určenia výživného. Závažná zmena pomerov bola preukázaná na strane matky, ktorej pribudla nehnuteľnosť a pribudol jej hypotekárny úver. Aktuálne na Okresnom súde Levice prebieha konanie o zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva pod sp. zn. 6C/45/2017. V závere vyjadrenia uviedol, že doposiaľ určené výživné je dostatočné na pokrytie potrieb maloletého L..

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v danom prípade stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami Zákona o rodine a Civilného mimosporového poriadku, na ktoré aj odvolací súd poukazuje. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie konštatoval, že súd riadne zistil skutkový stav a vec správne posúdil aj po právnej stránke. Preto poukazuje na jeho odôvodnenie a na dôvazok dodáva nasledovné:

9. V ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine je zakotvená zásada, podľa ktorej už stanovené výživné je možno zmeniť, ak dôjde k zmene pomerov. Ak ide o maloleté dieťa, možno tak urobiť i bez návrhu. Z tohto ustanovenia tiež vyplýva zásada, že stanovené výživné má zodpovedať pomerom, za ktorých bolo stanovené. Ak dôjde k zmene pomerov, musí sa to odraziť aj v úprave vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na povahu výživného však nedochádza pri zmene pomerov automaticky i k zmene vyživovacej povinnosti, ale zmena pomerov je iba dôvodom na začatie nového súdneho konania, ktoré sa môže skončiť novou úpravou výživného. Preto aj dokazovanie súdu sa musí starostlivo orientovať na to, či došlo k zmene pomerov, t. j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne

stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave (R 72/65). Ak k zmene pomerov skutočne došlo, súd musí zmeniť pôvodnú úpravu výživného. Vo výroku nového rozsudku však musí vyjadriť, že ide o zmenu predchádzajúcej úpravy výživného, ktorú presne označí. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanoveného súdom, musí byť takej povahy, aby tu bol reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie. Touto zmenou pomerov nie je akákoľvek zmena v hľadiskách, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho (podstatného) charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie pôvodného rozhodnutia o výživnom, teda musí ísť o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/67). Z podstatných okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výživného možno uviesť pribudnutie, alebo odpadnutie vyživovacej povinnosti povinnému z vyživovacej povinnosti, podstatný pokles alebo podstatné dôvodné zníženie príjmov, vyššie odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým môže dôjsť buď okamžite, napríklad v dôsledku nástupu do školy, či nástupu na strednú školu, na ktorej sa pripravuje na štúdium na vysokú školu alebo na svoje budúce povolanie, potom je to tiež vyšší vek oprávneného, s čím súvisí aj nárast odôvodnených potrieb v dôsledku uplynutia dlhšej doby. Účelom výživného je uhrádzanie nielen priebežne sa vyskytujúcich (bežných) potrieb maloletého dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných jeho všestrannému vývoju.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že pre určenie výšky výživného k maloletému dieťaťu sú rozhodné reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho rázu, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných uvažovaným vlastnostiam rodičov (R 5/1969). Subjektívne, resp. objektívne okolnosti na strane povinného alebo na strane oprávneného, môžu byť spôsobené vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takou zmenou pomerov strata zamestnania, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú týmito okolnosťami napr. nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti sám sa živiť, zmena potrieb u školopovinných detí, zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov, zhoršenie zdravotného stavu a pod. Až v prípade, ak má súd preukázané, že pomery účastníkov sa zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že v danom prípade bola vyživovacia povinnosť otca upravená k mal. L. vo veku 1 roka rozsudkom č. k. 2P/87/2015-35 zo dňa 30.09.2015. Je nepochybné, že od tej doby určité náklady na jeho výživu a výchovu vzrástli, ale na druhej strane ubudli náklady na jasle, pretože v súčasnosti už navštevuje materskú škôlku s nižšími nákladmi. Značný rozdiel medzi nákladmi na jasle vo výške 300 eur a nákladmi na škôlku vo výške 40 eur vytvára dostatočný priestor na uspokojenie aj ďalších potrieb maloletého dieťaťa z finančného hľadiska, a preto odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevhliadol dôvody na konštatovanie takej zmeny pomerov, v dôsledku ktorej by bolo nutné výživné zvýšiť. Matka maloletého dieťaťa podala návrh na zvýšenie výživného za nezmenenej situácie, keďže príjem otca maloletého L. je len o niečo vyšší ako jeho príjem v čase určenia vyživovacej povinnosti a príjem matky nebol dostatočným spôsobom preukázaný, keďže výdavky, ktoré pred súdom prvej inštancie uviedla, evidentne prevýšili jej príjmy. Je však zrejmé, že jej príjem sa zvýšil, keďže si kúpila nehnuteľnosť a teda má finančné prostriedky na splácanie úveru v sume 300 eur mesačne. Súd prvej inštancie preto nekonštatoval podstatnú zmenu pomerov, aby bol daný dôvod na zmenu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu.

12. Osobitne odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že matka maloletého dieťaťa má so súčasným partnerom ďalšie maloleté dieťa a že nadobudla do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť prostredníctvom hypotekárneho úveru, ktorý je povinná splácať, neodôvodňujú zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého Deana. Výživné, ktoré otec ako povinný z vyživovacej povinnosti maloletému dieťaťu posielal, slúži výlučne na účely zabezpečenia, resp. na úhradu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa bytu, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve rodičov, odvolací súd uvádza, že spoluvlastníctvo predmetného bytu je pre konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti irelevantné. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa prenajímal byt, resp. užíval a nakladal s bytom bez súhlasu matky ako spoluvlastníčky, tá vzniknutú situáciu mohla riešiť v samostatnom konaní na súde v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa podielového spoluvlastníctva. Z vyjadrenia otca maloletého dieťaťa a tiež z činnosti súdu je zrejmé, že v súčasnosti na Okresnom súde Levice už prebieha konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému

bytu pod sp. zn. 6C/45/2017, pričom výsledok tohto konania by prípadne mohlo mať vplyv na posúdenie pomerov rodičov a ich schopnosť vyživovať maloleté dieťa.

13. Záverom odvolací súd uvádza, že námietka matky ohľadne posudzovania zmeny pomerov a odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku ohľadne určenia výživného na čas po rozvode je nesprávna. V rozvodovom konaní súd vykonal dokazovanie aj ohľadom zistenia pomerov rodičov. Keďže však došlo medzi rodičmi k uzavretiu rodičovskej dohody, súd rozsudok o rozvode manželstva a rodičovských právach a povinnostiach na čas po rozvode zdôvodnil v súlade s vtedy platným § 157 ods. 3 OSP tak, že uviedol iba predmet konania a ustanovenia zákona, na základe ktorých rozhodol. V tomto konaní súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní dokazovanie i oboznámením obsahu spisu sp. zn. 2P/87/2017, ktorého súčasťou sú aj listiny týkajúce sa majetkových a zárobkových pomerov rodičov maloletého L.. Vzhľadom k tomu mohol súd prvej inštancie porovnať pomery rodičov a maloletého L. v čase rozvodu manželstva a v súčasnosti.

14. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).